

הולצי צואר אוויר - נול

Airmail Stampo - Israel Landscapes

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י
 ת ל א ב י ב - י פ ו • י ר ו ש ל י מ • ח י פ ה
PHILATELIC SERVICES
 J E R U S A L E M • I S R A E L

על כף נמוך, המציין את קצהו הצפוני של מפרץ חיפה, יושבת עכו, אחת הערים הקדומות ביותר בארץ, שבאלפי שנות קורותיה עברו עליה גלגולים טרגיים מרובים. לא נמנע נובעת ההיסטוריה עקובת-הדמים של עכו מחשיבותה הצבאית והכלכלית בימי קדם ובימי-הביניים, הן כעיר נמל שימשה שער לגליל ולעמקים, ומעבר לזה — לדמשק, והן כמישלת אסטרטגית על דרך-המלך לאורך חופי ארץ-ישראל. עכו נזכרת לראשונה בין כיבושי המצרים (ב-1500 שנה לפני הספירה) והתנ"ך מונה אותה בין הערים, שלא נכבשו ע"י שבטי-ישראל. גם בכתבי האשורים מהמאה השביעית לפני הספירה נזכר שמה של עכו הפניקית, שהפכה, במאה השנייה לפני הספירה, לעיר-מסחר יוונית, בשם פטולומאס, ע"ש המלך תלמי השני, ותושביה הרבו להציק לשכניהם היהודים. בשנת 146 שימשה עכו מיקלט ליוונים-הסורים מפני צבאו של שמעון המכבי.

פעמים רבות עברה עכו מיד ליד עד אשר נפלה בחלקם של הרומאים בימי מלחמת בית שני ושימשה להם בסיס חשוב לצבאותיהם. קהילה יהודית התפתחה בעיר אחרי חורבן ירושלים והתלמוד מזכיר את עכו פעמים מספר. הערבים השתלטו עליה בשנת 638 ובדוראן הראשון כבש אותה ב-1104, במסע-הצלב הראשון. הצלבנים הסבו את שמה ל-"סטיזאן ד'אקר", ע"ש יוחנן המטביל — כאשר שימשה מושב האבירים-ההוספיטלרים ובשם זה יצאו לה מוניטין בעולם הנוצרי. השולטן צלאח-אדין כבש אותה מידי הנוצרים במסע-הצלב השני, ב-1187, אולם, אחרי מצור של שנתיים, בפיקודו של נוי דה-לויזיאן, שוב נלכדה ע"י הצלבנים במסע-הצלב השלישי, עם בואו לארץ של המלך ריצ'ארד לב-הארי. נפילתה ב-1291 סימלה את קץ שלטון הצלבנים בארץ.

הטורקים כבשוה ב-1517 ומאז החלה מתמוטטת הן מבחינה פיסית והן מבחינה מסחרית. תחילתה החלה ב-1749, עם כיבושה ע"י המושל הטורקי עומר א'זהדי; ובימי יורשו הידוע לשימשה, אחמד א'ג'זאר ("הקצב") היתה, למעשה, עצמאית וחלשה על חלקים נרחבים מצפון הארץ ודרום-לבנון. בול 0.25 ל"י מראה אחד הבנינים שנבנו ע"י מושל זה.

אחד הפרקים המפורסמים ביותר בהיסטוריה של עכו הוא המצור ששם עליה נפוליון בונפרטה. המצביא הצרפתי לא יכול לחומותיה האיתנות של עכו ולאומץ-לבם של מגיניה, שנתייעו בצי הבריטי, התיאש מכיבוש-עם ונסוג חזרה למצרים, תוך ויתור על חלומה להקים קיסרות גדולה במזרח. צבאו של איברהים פחה עלה ממצרים ב-1832 והרס את העיר. אולם, ב-1842 גורשו המצרים מתוכה בהפגזת-בזק של ציי המעצמות האירופיות וטורקיה. עכו נשארה כפופה לשלטון העות'ומני עד 1918. התפתחותה המהירה של חיפה הסמוכה מנעה את תחילתה של עכו כעיר נמל מרכזית.

מבצרה של עכו שימש בתקופת-המנדט בית-כלא מרכזי. באחת העלילות המוצלחות של המחתרת העברית נפרץ הכלא ואסיריו נמלטו מתוכו. ככלא-עכו, אף הועלו לגרום הלוחמים שנידונו למיתה ע"י השלטון הזר. על יעודו הטראגי של כלא-עכו נסתם הגולל ב-17 במאי 1948, עם שחרור העיר ע"י גדוד 22 מחטיבת כרמלי.

HAIFA

חיפה

AKKO

Akko is one of the world's most ancient towns. Its biblical name is Acco, which the Greeks assumed to be derived from the Greek word "aki" — cure. For, according to them, the hero Hercules came to the river Belus (Naaman) near Akko, to collect herbs to cure his wounds. Akko is mentioned in the earliest Egyptian writings and during the Roman and Greek eras it was known as Ptolemais.

Standing on a peninsula between Mount Carmel and the Ladder of Tyre, Akko was a fortified port-town, a gateway between east and west. It was a centre of communications and a strategic stronghold for every ruler of the land. It was involved in historical events, from early Egyptian times till the mid-twentieth century. Akko has been the prize of kings and Crusader knights, of desert warriors and Turkish pashas. It was razed and rebuilt again and again. In the middle of the 18th century Dahar-el-Omar, a beduin sheikh, began to rebuild the town. His work was completed by the Albanian adventurer Ahmed-el-Jazzar, known — because of his cruelty — as Jazzar the Butcher, who captured the town from Dahar. The beautiful mosque dominating Akko today was built by Jazzar, who also built the huge Khan, or Inn, which was the town's commercial centre.

The IL 0.25 stamp depicts the gate and tower of this Khan (The "Inn of the Columns") one of the many picturesque 18th century buildings. Its columns were taken from Byzantine and Roman buildings all over the country.

In 1799, Napoleon laid siege to Akko for 60 days; Jazzar Pasha, backed by the British fleet, defended the town so strongly that Napoleon was forced to withdraw, and left the country. In quick succession the Egyptians wrested Akko from the Turks; they were driven out by European forces and the country returned to the Turks, in whose hands Akko remained until its capture by the British in 1918.

The year 1948 saw the liberation of Akko by the Israel Defence Forces during the War of Independence.

Since then the town has grown considerably. The Old City with its oriental atmosphere is a witness of olden times, but life goes on; a new town has sprung up outside the old walls, and the population has grown to about 20,000. Living together in harmony are Jews originating from more than 16 different countries, Moslems, Orthodox Greeks, Roman Catholics, Protestants, Quakers, Maronites, Druze and Bahais.

AKKO

עכו

אשרי הערים כחיפה המצליחות לפתח תעשייה ענפה, הנותנות מקורות פרנסה לתושביהן. אשרי הערים המצליחות להיות נמלים גדולים וסוואנים, מבלי להניח לתופעות-הלואי השליליות הרגילות של חיי עיר-נמל לשנות את צביונה המוסרי, את נקיונה ואת אורח-חייה השליו.

הכרמל, שעליו ולמרגלותיו משתרעת העיר, נתפרסם בתקופה קדומה מאד בתולדות העם והארץ. אולם, השם חיפה, שמקורו ניתן לפירושים שונים, מופיע לראשונה בתלמוד, במאה השלישית לספירה.

ספינת מפרשים מימי הביניים מתנוססת בסמלה של העיר ואמנם, כבר במאה ה-11 סיפר עליה תייר מפרס: „...בכפר חיפה יש בוני ספינות...”

טבח גדול נערך בתושביה הערביים והיהודיים של חיפה בתקופת מסעי-הצלב, כאשר הפולשים הנוצרים שמו מצור על העיירה הבצורה וכבשוה ורק אחרי תום שלטון הצלבנים חזרה והתגבשה קהילה יהודית בחיפה. הישוב היהודי לא התפתח משך מאות השנים של השלטון העותומני ורק בתחילת המאה ה-20, כשגברה חשיבותה הכלכלית עקב השלמת מסילת-הברזל לדמשק, גדלה האוכלוסיה והעיר התרחבה והחלה משמשת מרכז ליישובים העבריים שקמו מסביב.

ייסוד הטכניון ו„בית-הספר הריאלי” היה גורם מכריע להפיכת חיפה למרכז תרבות וחינוך של הישוב היהודי ואילו הנחת צינור-הנפט מקרקוק לחיפה, הקמת בתי-הזיקוק והשלמת הנמל החדש בתקופת-המנדט, נתנו תנופה אדירה לפיתוח העיר מבחינה משקית.

חיפה, המצוירת על בול בן 0.30 ל”י, שוחררה בפרוס מלחמת-הקוממיות במיבצע-בזק של ההגנה, שהפגין קבל-עולם את כושרם ועילולתם של כוחות המגן העברים.

מלחמת השחרור חוללה תמורה יסודית באופיה של חיפה. בריחת רוב תושביה הערביים הפכה אותה לעיר שכולה יהודים כמעט. האוכלוסיה היהודית בחיפה הוכפלה בעשור הראשון למדינה; שטח השיפוט העירוני הורחב בלמעלה מחמשים אחוז, נבנו בה מפעלי תעשייה גדולים, נמל-הקישון החדש, הרכבת התחתית הראשונה בארץ וקרית הטכניון המרווחת והחדשה.

חיפה אינה „חילונית”, בלבד. היא קדושה לדת הבאהים, שמקדשם הנהדר, הבנוי שיש עם כיפה מוזהבת, נשקף למרחוק במורד הכרמל.

HAIFA

The IL.0.30 stamp shows Haifa, Israel's principal port. The city is young, but—though not mentioned in the Bible — its history goes back to the time of the Phoenicians. Sycamon was the name of the village, nestling at the foot of Mount Carmel, at the site of the modern suburb Bat Galim. In Roman times Haifa was a town predominantly inhabited by Jews.

There are today Moslem, as well as Christian, Druze and Bahai communities in Haifa; the latter whose religion is known as Bahaism, has followers in Israel and especially in the United States and Canada. The golden domed temple of the World Bahai creed stands on the slopes of Mount Carmel. Haifa's development in the last thirty years shows Herzl's vision come true; its population has increased six-fold since 1930. Its natural beauty, its well-kept woods and gardens, make Haifa a vacation resort in spite of the fact that many of Israel's important industrial enterprises are concentrated within her city boundaries.

כפר נחום

כפר נחום, על שפת הכינרת, בדרך מהגליל אל הגולן והבשן, היתה בימי בית שני ובמאות הראשונות אחרי החורבן, עיר־שדה חשובה, שעתיקותיה הן מן השרידים החשובים והמעניינים ביותר של הישוב היהודי בתקופה ההיא.

כפר נחום, הנקרא לפי האגדה, על שם נחום הנביא (ובה היו מראים לפנים את מקום־קבורתו) נזכר לראשונה במקורות עבריים מן המאה השנייה, המוסרים את שמו במושבו כ„כפר אחום“. העיר, שבה ישב חיל־מצב רומי, נחרבה במאה הששית ובניינה ההרוסים התכסו אדמת־סחף.

בית־הכנסת, שבזכותו יצא לכפר נחום שם בארכיאולוגיה, הוקם במאה הראשונה לספירה ונחרב, כנראה, במאה השלישית. הברית החדשה מספרת, כי ישו הטיף בבית־כנסת זה ואף חולל נסים בכפר נחום ולרגל מסורת זאת גילו הנוצרים ענין מיוחד במקום, שנרכש בשנת 1894 ע"י נזירים פראנציסקנים. אחד מיושבי המנזר, האב אורפאלי, פירסם מחקר יסודי על עתיקות המקום, הכוללים קישוטי־אבן אמנותיים.

שרידי בית־הכנסת בכפר נחום נראים על הבול של 0.35 ל"י.

KEFAR NAHUM

KEFAR NAHUM

The IL 0.35 stamp depicts Capernaum, on the northern end of Lake Kinnereth (Sea of Galilee). First mentioned in Hebrew texts of the 2nd century, C. E., Kefar Nahum (Capernaum), had become a prosperous provincial town and administrative centre some time earlier. It was a garrison town in Roman days and, in view of its position astride an important commercial route leading to the country east of the Jordan, a customs station as well.

According to Christian tradition, Capernaum was Jesus' second home town and the scene of many of His miracles, where He delivered frequent discourses in the local synagogue, the remains of which have been disclosed and its plan established, thanks largely to the efforts of Father Gaudence Orfali, one of the Franciscans, whose Order in 1894 acquired the site of the ruins.

Built of coarse marble and richly ornamented, the so called "Centurion's Synagogue" (after a Roman commander who "loved the Jewish nation", according to Luke, VII, 5) was apparently destroyed by an earthquake in the 6th century.

כפר נחום

הבולים צוירו
 ע"י פרידל שטרן